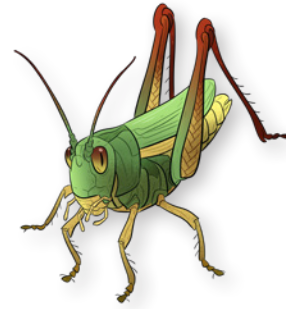

Græshopper

Græshopper tilhører, sammen med fårekylinger og jordkrebs, klassen insekter og ordenen græshopper. Græshopperne har kraftige bagben, som er gode til at hoppe med, og mange af arterne kan synge. I Danmark findes der omtrent 40 arter af retvinger, hvoraf de 37 er græshopper. Der findes ca. 20.000 græshoppearter i Verden.

Ligheder

Alle græshopper har et hoved med to antenner og bidende munddele, et kompakt bryst, en lang bagkrop og seks ben som alle andre insekter. Det bagerste benpar er meget lange, og de fleste græshopper har vinger. De er kendt for deres evne til at hoppe og synge.

Retvinger er inddelt i to underordner: Den ene gruppe indeholder markgræshopper og torngræshopper. De kendes på deres korte antenner, og hunnerne har ingen læggebrod til æglægning. De er vegetarer og lever oftest ude i det åbne land, hvor de synger.

Den anden gruppe består af løvgræshopper, jordkrebs og fårekylinger og kendes på deres lange og tynde antenner, samt at hunnerne har en læggebrod til æglægning. De er altædende og lever oftest et liv i det skjulte. De fleste er fremme om natten, hvor I kan høre dem synge.

Forvekslingsmuligheder

Græshopper kan forveksles med fårekylinger. Fårekylinger ligner mest løvgræshopper, da de har lange antenner. Modsat hos løvgræshoppen, ligger fårekylingens forvinger fladt ned på ryggen, mens bagvingerne er sammenrullede og ligner en hale, der stikker ud bagerst. I Danmark har vi kun én art af fårekyling, husfårekyling, som stort set kun bor indendørs i varmen.

En anden mulig forveksling er cikader, der både kan hoppe og synge. De danske arter synger også, men vi kan sjældent høre dem. Danske cikader er små. De har et fladt, trekantet hoved, meget korte antenner, og vingerne ligger nærmest rullet sammen om bagkroppen. Deres springben er kun lidt længere end de andre ben. Jordkrebs skiller sig noget ud, da de ikke har lange springben, men i stedet har muldvarpeagtige graveben – de kan dog synge.

Husfårekyling
Foto Elisabeth Siegel

Jordkrebs
Foto Naturhistorisk Museum Aarhus

Cikade
Foto Michael Winther

Super sejt!

Løvgræshopper synger ved at gnide forvingerne mod hinanden, mens markgræshopper gnider springbenene mod forvingerne. Nogle synger på andre måder, som fx sumpgræshoppen, der sparker sig selv på forvingerne. Hos løvgræshopper er det kun hannen, der synger; på nær krumknivgræshoppen, men både hanner og hunner synger hos de fleste markgræshopper. Løvgræshopper synger generelt om natten, mens markgræshopper oftest synger om dagen.

Mange græshopper har forskellige sange med forskellige formål. Nogle arter kan lave helt op til fem forskellige sange, nemlig normalsang, rivalsang, friersang, angrebssang og parringssang. De kan variere i lydniveau, hastighed i rytmen og antal gentagelser. Normal sang kan synges af en gruppe hanner sammen. Rivalsang er når to eller flere hanner prøver at lokke den samme hun til sig, ved at synge lidt anderledes. Friersangen sker, når hunnen har udvalgt sig en han, og denne sang lyder væsentlig anderledes end normalsangen. Angrebssangen kommer kort tid før, hannen hopper på hunnen for at parre sig med hende. Parringssangen kan høres, mens han parrer sig med en hun. Nogle arter kan endda finde på at danse, mens de synger.

Græshopper er rigtig gode til at hoppe. Selvom græshopper oftest godt kan flyve, så gør de det sjældent. Vingerne bruges primært til sang og som hjælp til at komme langt i et spring.

Græshopper kan godt bide og specielt de helt store arter kan give et ordentlig nap.

Markgræshopper hører med bagkroppen, mens løvgræshopper og fårekylinger hører med skinnedebene.

Krumknivgræshoppen er den eneste løvgræshoppe i Danmark, hvor både han og hun og synger.

Sangen fra **stor grøn løvgræshoppe** er så kraftig, at den kan høres op til 100 meter væk.

Egegræshoppen synger faktisk ikke. I stedet trommer hannen ved at trampe hurtigt på bladene med et bagben. Egegræshoppen opholder sig mest på træer, hvor den lever af smådyr, og kommer sjældent ned til jorden.

Vortebideren fik sit navn, da den har et kraftigt bid. I gamle dage brugte man den til at bide vorter af med. Den gylper samtidig lidt væske op, som kan dræbe vorten. Den blev også brugt til at bide hul på vabler.

Almindelig torngræshoppe kan, som de fleste andre torngræshopper, svømme ganske udmærket, men de foretrækker dog stadig at være oppe på det tørre. Som den eneste danske græshoppe, kan torngræshoppen ikke synge.

Enggræshoppens vinger er så små, at de ikke kan flyve, men deres springben er ikke yderligt forlængede, som hos krumknivgræshoppen. Derfor ses enggræshoppen ofte kravle rundt i planterne.

